

## Blir det några budgetpengar nästa år?

Den blågröna stadshusmajoritetens budgetförslag för 2022 presenterades den 6 oktober av stadsdirektören Magdalena Bossson som en återstart där staden växlar upp aktiviteten efter pandemin. När LR-Stockholm läser budgeten ser vi dock inga skrivningar om satsningar utifrån de svårigheter som skolans personal tvingats bemästra sedan pandemins utbrott i mars 2020. Inga särskilda medel anslås heller för att kompensera för det utbildningstapp som bland annat hög elevfrånvaro, sjukfrånvaro utan vikarier för lärare och omställning till distansundervisning orsakat.

I likhet med tidigare år skriver stadens politiska ledning att de vill stärka läraryrkets attraktivitet och satsa på "Attraktiva anställningsvillkor, en bättre arbetsmiljö och möjligheter till kompetensutveckling". Lärare och skolledare ska även "få större möjlighet att fokusera på undervisningen och det pedagogiska ledarskapet". Utbildningsnämnden får även ett uppdrag bland många som sticker ut: "minska den administrativa bördan för skolledare och lärare, och därigenom öka tiden för förberedelse och genomförande av undervisning". Mot bakgrund av att undervisningstiden skruvats upp avsevärt de senaste två decennierna ställer LR-Stockholm oss mycket kritiska till detta; att denna centrala del av lärares arbete ska kunna ökas. Bland de aktiviteter som utbildningsnämnden ska utreda finner vi "hur en extra tim-

mes undervisning i skolan per dag, med fokus på läsning och matematik, kan möjliggöras". Med vilken finansiering och av vilka lärare ska denna kraftiga utökning ske, frågar vi oss, och arbetsgivaren. LR hade lagt ett yrkande om detta till 2022:års budget, om finansiering och vilka som ska hålla lektionerna. Staden svarade att det är en fråga för utbildningsnämnden.

Words pay no debts, som Shakespeare skrev i sin pjäs Köpmanen i Venedig. Det första vi fackliga tittar efter i ett budgetförslag är hur mycket pengar som satsas per elev i förhållande till tidigare år. Ökningarna av grundschablona i budgetförslaget för 2022 anges som faktiska ökning i förhållande till det generella effektiviseringskravet på en procent,. För grundskolan och grundsär är ökningen 2,5% medan gymnasiet

och gysär tilldelas samma låga ökning som "länspengen" på 1,5% som beslutas av regionen StorSthlm. LR-Stockholm ifrågasätter starkt om schablonökningarna kommer att kunna täcka höjda lönekostnader, fler och dyrare skollokaler och räkningar för datorer och IT. Vi lämnade ett yrkande om höjningar av schablona som staden avslag.

LR-Stockholm yrkade även om att det behövs särskilda lönesatsningar för att staden ska kunna uppfylla sina åtaganden enligt avtalet HÖK 21, om bland annat åtgärder mot felaktig lönestruktur och för äldre arbetstagares löneutveckling. Detta yrkande avslags.

LR-Stockholms andra yrkanden finns på nästa sida och på vår Facebooksida LR-Stockholm.



# Vem är lärare? — Skydda yrkestiteln!

Artikeln, skriven av LR-Stockholms ombud Simon Sandström och John Nilsson och publicerad i Skolvärlden, är något förkortad och redigerad.

Uttrycket "obehörig lärare" används flitigt till vardags; detta är djupt provocerande. Vi (Simon och John, reds anm) anser att uttrycket bör exkluderas från den skolpolitiska samtalsfaunan. Begreppet ger föreställningen av att den obehörige i grunden är lärare och därmed, trots avsaknad av lagstiftad legitimation, i skolpolitisk kontext framstår som relativt likvärdig en legitimerad lärare.

Det här är oacceptabelt. Ett grundläggande fundament, för ett välfungerande samhälle, är ett skolväsende av högsta kvalitet. Dess nav är välutbildade och ämneskompetenta lärare. Detta bör därmed garantera att brukandet av yrkestiteln lärare enbart kan tillfalla dem som uppfyller dessa krav. Uppfyller vederbörande inte de krav som yrkestiteln kräver så är det inte legitimt att få kalla sig för lärare eller obehörig lärare då det senare skapar en felaktig och över tid farlig föreställning rörande obehöriga lärares kompetens.

Likväl visar de senaste 20–30 årens skolpolitiska åtgärder, varav många ökat legitimiteten för obehöriga lärare, att läraryrkets professionella status eroderats, delvis orsakat av rena politiska åtgärder som urholkat grunderna för de faktiska legitimationskraven.

Det finns många fronter att utkämpa slag på, kopplat till lärarprofessionen. Ett slag som vi anser vara väl värt att utkämpa är att ogiltigförklara begreppet obehörig lärare och ställa krav på att lärare blir en skyddad yrkestitel som omgärdas av den specifika



lagstiftning det medför. Vilken begrepps bild som sedan ska brukas för de som idag betecknas som obehöriga lärare blir då föremål för diskussion. Falsk eller fingerad lärare kan, för en utomstående betraktare, klassas som hårt men tydliggör den långsiktiga samhällseffekten när dessa utgör en ökad andel av skolfaunan.

Att arbetsgivare idag kan anställa personer utan adekvat utbildning och legitimation men ändå presentera dem för elevernas vårdnadshavare som lärare, trots avsaknad av de i skollagen yrkesreglerade kraven är absurt. Det vore bra om de tvingades kalla dem "undervisnings-ersättare" eller dylikt för att tydliggöra just att det inte är en lärare som ska undervisa eleverna.

Skulle vi kunna tänka oss läkare och psykologer anställda med avsaknad av de för yrket lagstiftade behörighetskraven? Det förefaller osannolikt att någon skulle acceptera det, varför vi ställer oss frågan om inte våra barn, ungdomar och samhället i stort inte förtjänar samma garanterade säkerhet genom att skydda lärarnas yrkestitel och över tid se till att skolfaunans undervisning enbart bedrivs av just riktiga lärare, inga fingerade sådana.

## Fler av LR-Stockholms yrkanden till Budget 2022:

Om nolltolerans mot hot och våld: att kraven på skolors och enheters åtgärder mot incidenter, hot och våldshandlingar skärps.  
att fler akutskolor inrättas, med platser för elever i alla stadier och gymnasiet.

Om dimensionering av de kommunala skolornas studie- och yrkesvägledning att riktvärden för elevers tillgång till behöriga studie- och yrkesvägledare i stadens grund- och gymnasieskolor, framför allt utifrån elevantal, tas fram.

Om kompetensförsörjning inom vuxenutbildningen att staden tar fram en strategi för behållnings- och nyrekrytering av lärare och studie- och yrkesvägledare inom vuxenutbildningen där en översyn av arbetsvillkor i syfte att vara en attraktiv arbetsgivare ingår.

Angående ekonomiska förutsättningar för arbetsmarknadsnämnden att översynen av schablonerna medför en reell höjning av dessa för att motverka effekterna av flera års underfinansiering.  
att förvaltningen långsiktigt verkar för en rimlig finansiering av vuxenutbildningen.

att medelstilledningen till jobbtorgen ökar.

## Skyddsstoppet—hur gick det sedan?

Skyddsombudsstoppet är arbetsmiljölagens kraftfullaste åtgärd när det gäller att snabbt hantera en arbetsmiljöfara. I början av maj tvingades LR:s huvudskyddsombud att använda sig av det på en stockholmskola där flera elever testat positivt och vi menade att det fanns en risk att våra medlemmar skulle smittas av covid-19.

Nu i höst har vi sett att många skolläringarna snabbt efter kontakt med områdeschef och smitt-



skyddsläkare meddelat om distansundervisning där man bedömt att risken för smittspridning i covid-19 som stor i vissa klasser. LR-Stockholm har tagit upp verktyget skyddsstopp på skolor med smittspridning som då snabbt stängt ned flera årskurser.

Kontakta oss om ni vet att det förekommer smittspridning på er skola. Om arbetsgivaren inte agerar snabbt vid smittspridning ute på skolorna kommer LR att begära skyddsstopp även framgent.

## Löneförhandlingarna inom Stockholms stad

Årets försenade löneöversyn för de kommunala skolorna är nu kring oktoberlönen på väg mot sin avslutning och planen är utbetalning i november med retroaktivitet från 1 april. Några lärare och SYV kommer att bli nöjda, men fler kommer nog att bli missnöjda. Som vanligt är det arbetsgivaren som ska motivera den nya lönen.

Avtalet HÖK 21 har ingen individgaranti och inte heller någon lägsta procentnivå som garanteras LR respektive Lärarförbundet i staden. Å andra sidan borde det inte finnas någon begränsning i nivån uppåt, förutom varje skolas ekonomi. Då kan man ju tycka att det procentuella utlägget borde bli högre än ett par procent för en skola där man vill satsa på lärarna, belöna dem för insatser under pandemin och även rätta till lönerna för individer som ligger fel i strukturen, till exempel flera tusen under medianlönen för sin befattning trots många års vitsordad undervisning. Men som av en händelse har det stora flertalet skolor i förhandling hamnat på

en likartad nivå nära "märket". Finns det avvikelser är de snarare neråt än uppåt, trots att LR-Stockholms förhandlare har stretat på för att få upp nivån så högt som möjligt på varenda skola.

Inför en förhandling bestämmer/får rektor en viss procent att fördela i löneökningar. Pondera att denna summa är exempelvis 2 procent, vilket råkar vara "märket" i år för privat arbetsmarknad. Låt oss anta att en skola har 20 lärare som tjänar 42 000:- i genomsnitt. Det blir 840.000:- i samlad lönesumma per månad om man tittar på gruppen lärare. 2 procent av denna lönesumma är 84.000:- vilket blir 'potten' eller 'utrymmet' som ska fördelas enligt individuell prestationsbedömning, rättvist och dessutom med hänsyn till avtalets skrivning om att beakta en god löneutveckling även för äldre arbetskraft (vilka ofta börjat lärarkarriären med låga löner och idag inte sällan har lägre lön än yngre kollegor som började då lärarbristen tvingat upp ingångslönerna).

På en annan skola har lärarna lägre löner. Med ett likadant procentuellt tak som skolan med högre löner blir "potten" också lägre, eftersom löneökningen följer skolans samlade löner, oavsett om lärares och SYV:s prestationer bedöms lika bra. Utbildningsförvaltningen skjuter inte till några extra pengar.

Samtidigt är det vanligt att medlemmar i samtal med sin chef fått höra att skolläningen är nöjda med deras insatser. Det vill säga, förväntningarna på ett högt löne-lyft skruvas upp, för att kraschlanda i besvikelse när det blir mindre än det man tycker sig ha blivit lovad. Som att man blivit en smula förd bakom ljuset. Alla är överens om att man gör ett bra jobb, men löneökningen blir ganska låg, särskilt om man "ligger högt."

LR-Stockholm menar att lärare, trots de statliga satsningarna, och SYV överlag är underbetalda och att staden satsar för lite för att det ska bli de löneökningar som LR:s medlemmar förtjänar. Stadens senaste lönesatsning var 2014...

# Sara Hällgren, ombud

## Bänkplassen har träffat Sara Hällgren, ombud på Årstaskolan

Sara har jobbat på Årstaskolan sedan 2014. Sedan ett par år tillbaka är hon lokalombud.

**BP:** Sara, ett av de första mötena mellan dig och Lärarnas Riksförbund var inför en löneförhandling och du hade inte riktigt koll på vilket fackförbund du var med i. Men nu står du här som ombud. Hur kom det sig att du tog på dig den rollen?

**Sara:** En av skolans lärare är biträdande föreningsombud på LR-Stockholm. Hon hotade mig med hemska saker om jag inte tog uppdraget... Nä, allvarligt talat; jag gillar att kunna påverka. När jag började jobba hade jag ingen riktig koll på vad facket egentligen gjorde, i verkligheten så att säga. Men jag blev inspirerad av det jag fick veta, vi saknade ombud på skolan och jag har aldrig bangat för att försöka något nytt.

**BP:** Om du graderar ditt ombudsuppdrag, vad lägger du mest tid på?

**Sara:** Det ramlar inte in medlemsproblem precis, vi kanske har tur på det sättet. Mest tid går till SVG, och att kolla vad medlemmarna tycker i olika frågor. SVG kan kännas lite segt men är ändå intressant. Det är ju där den sista diskussionen förs innan beslut tas.

**BP:** Har du fått tid i schemat för att klara ombudsrollen?

**Sara:** Ja, jag har tid fast i schemat varje vecka. Lika mycket som SVG.



**BP:** Hur funkar kommunikationen med skolledningen tycker du? Får du gehör för dina åsikter eller är det som att prata med en vägg?

**Sara:** Det är rätt ok, man kan alltid fråga och man får alltid svar. Det är alltid ett juste samtalsklimat men ibland är det ju frustrerande när de åsikter jag för fram inte räcker för att ett beslut ska gå medlemmarnas väg.

**BP:** Tyvärr finns det skolor som saknar lokalombud, trots att det finns de som är intresserade av uppdraget. Har du några råd till den som funderar?

**Sara:** Jag uppmanar folk att försöka. Det finns regler för hur det mesta ska gå till, och man får utbildning. Klart det blir fel ibland, men det är mänskligt. Behöver man hjälp kan man alltid ringa LR-Stockholm. Jag tycker det har vidgat mina vyer och stärkt mig som människa att upptäcka att jag kan påverka på riktigt.

*Ombuden är LR:s grundbultar. Finns det inget ombud på din skola, tveka inte att ta uppdraget!*

## Kalendarium

LR-Stockholm har så smått återstartat medlemskvällarna

Om inte annat anges sker möten och utbildningar på Högbergsgatan 20, kl. 18.00. Vi skickar ut inbjudningar till den e-postadress som du har angett i LR:s medlemsregister på *Min sida*.

### 16 november

Information för blivande föräldrar med Irene Ziverts.  
Högbergsgatan 20

### 9 december

Digital pensionsinformation

## Kontakt med LR-Stockholm

**Telefontider:** måndag-onsdag, fredag: 9.00–12.00 samt 13.00–16.00. Torsdag 9.00–12.00.

**Telefon:** 08 508 42 300

**E-post:** [stockholm@lr.se](mailto:stockholm@lr.se)

**Webbplats:** [www.lr.se/stockholm](http://www.lr.se/stockholm)



## BÄNKPRESSEN

Tidning för LR:s distriktförening i Stockholms stad, ISSN 1403-1159  
**Ansvarig utgivare:** Ragnar Sjölander.

**Redaktion:** Johan Enbuske, Marcus Carlstedt, Anne-Marie Gustafsson, Monica Hansson, Peter Klintebeck, Simon Sandström, Lars Santelius, Ragnar Sjölander.

**Adress:** LR-Stockholm Högbergsgatan 20, 116 20 Stockholm

**E-post:** [stockholm@lr.se](mailto:stockholm@lr.se)

**Webbplats:** [www.lr.se/stockholm](http://www.lr.se/stockholm)

**Presslagt:** 28 oktober 2021



## Kapitel 60

Läsårets första arbetsdag var över. Örn hade gått redan vid halv två för att hans son, snart treårig Arvid, skulle få en kort dag på förskolan. Sonen hade varit ledsen på morgonen, och inte velat gå ur sängen. ”Jag vill ha mera lov” hade han sagt med darr på rösten, och Örn hade känt vad varje förälder känner i liknande situationer. Men precis som de flesta andra föräldrar som skäms lite för förskolebarnens långa dagar möttes han av en unge som haft roligt och inte var så sugen på att gå hem. Både gunga, glass, hoppande i pölar och räddandet av en och annan mask och snigel hade krävt sin tid, så när far och son äntligen öppnade hemmadörren var klockan närmare fem. Yvonne stod i köket och stekte köttbullar, som värsta schablonmammans. ”Äntligen kommer ni” sade hon. ”Maten är i stort sett klar, kan du röja av bordet?” Örn nickade bifall. Ett billigt pris för att komma till en färdig middag. Raskt föste han undan tidningar, reklamlappar, legobitar, några flingor som gömt sig kvar efter frukost och det arbete som Yvonne haft med sig hem. Ett schema, med linjer hit och dit och klottrade siffror i kanterna. ”Mitt ramschema. Jag får banne mig inte ihop det, det är nästan en timme för mycket. Och de tror att jag ska äta lunch kvart över två på onsdagar. Det kan de ju glömma. Hur är ditt schema?”

Örns leende blev lite skevt. ”Jaa du...” Engemyhrskan har äntligen gått i pension och den nya rektorn gör väl ett rätt ok intryck. Men det är ju samma gamla Bertil Svan som lagt schemat. Jag begärde ju att gå ner till 80%, för Arvids skull. Och stjärnskottet Bertil har visserligen gett mig kortare dagar, men det är lika många lektioner. Jag blir så trött. Den där snubben är obildbar. Hur kan det inte vara obligatoriskt för en chef att ha koll på föräldralagen? Yvonne rynkade pannan. Örn hade rätt, det var obegripligt. ”Vad ska du göra då?” Hon lät lite distra, men Örn trodde att det mest handlade om att hon försökte undvika att bli nedsmetad med ketchup samtidigt som hon skar till Arvids köttbullar. Han gnuggade sig i pannan och undvek med nöd och näppe att kleta dit en makaron. ”Jag tar det imorgon, det ordnar sig nog. Jag har kvar mejlet från i maj där jag begär ledigt. Fast det blir kanske ett mindre helvete att få till en vikarie som kan ta tiden.” Han tittade upp och log, mera hjärtligt än tidigare. ”Dock icke mitt helvete. Det får Svan hantera själv. Sen gör han sina vanliga dumheter med Erna, det

är svårare att göra något åt, där finns ingen lag. Man får appellera till sunt förnuft och just det är det tunt om i den Svanska skallen.

Middag med en nästan treåring är fel tillfälle att gå in på detaljer, så den eviga historien om Ernas schema fick vänta. Erna Gren var Strömskolans hemkunskapslärare. Rektor Engemyhr hade alltid förfäktat att det räckte mer än väl med 10 minuter mellan lektionerna för en lärare att ställa om, och tio minuter efter sista lektionen att plocka ihop dagen. Det hade aldrig fungerat i praktiken. Lektioner hade kortats eller börjat lite sent, lärare hade flängt som torra skinn mellan lektionssalarna nedtyngda av tunga korgar med material, stannat längre än de hade betalt för och stundtals hade de blivit sjuka eller bytt arbetsplats. Och det som inte ens fungerade för teorilärare, det fungerade definitivt inte för Erna Gren. Förutom lektioner fanns särskilda hygienkrav, beställningar och varumottagande att beakta. Säkert som amen i kyrkan brukade Erna stå som ett åskmoln utan för expeditionen den dag lärarna fått sina scheman. Och hon brukade alltid få rätt, men det brukade ta till början av oktober. Särskilt minnesvärt hade det varit för ett par år sedan. Då hade han och Erna fått igenom att biträdande Svans kollega biträdande Sten satt med i hemkunskapen en hel dag för att mäta den tid som gick åt. Och han hade nått precis samma resultat som Erna själv. Örn hade hoppats att rektorsbytet skulle få just det här irritationsmomentet att upphöra, men icke.

Ett annat irritationsmoment var rastvaktandet. På Strömskolan pågick en permanent, lågintensiv konflikt om vilken yrkesgrupp som skulle ta hand om eleverna när det var rast. Konflikten fanns inte på Innerstadsskolan där Yvonne jobbade. Där hade majoriteten av lärarna inte ens slagits av tanken att det kunde vara fritidspedagogernas uppgift att vara rastvakter och att lärartiden var för viktig och dyrbar för att användas till något annat än undervisning. Kulturen på skolan var att ”relationerna till barnen var viktiga för alla”. Men ju mer Yvonne och hennes kumpan ombudet Lillemor Andersson tänkte på saken dess märkligare framstod det. Relationer skapas framför allt i klassrummen. Visst kunde det hända att någon liten knatte man inte undervisade kom fram och ville ha hjälp med ett skosnöre, en boll eller en retsam typ, men de relationerna var ytliga och av mindre vikt än att skapa god undervisning. Lärarna

behövde elevernas raster för träffas, faktum var att de behövde varenda minut som gick att få.

Veckorna gick, terminen rullade på och snart var det dags för föräldramöten. På både Ström- och Innerstadsskolan pågick mycket velande om ifall det gick att ta föräldrarna till skolan eller om det måste bli cybermöten. Men till slut kom i alla fall någon slags vägledning och fastslog att cybermöten i Teams var det som gällde. På Innerstadsskolan gjorde man ändå en habrovink. Lågstadiet skulle ha traditionella möten. En vårdnadshavare per barn var välkommen till matsalen som var rymlig och hade högt i tak. Resterande föräldrar skulle bjudas in att delta via Teams. Det beslutet hade gett i stort sett varenda lärare ont i magen. Ingen var speciellt kunnig i tekniken, de hade inte behövt ägna sig åt distansundervisning som högstadieskolor och gymnasier. Deras enda erfarenheter var olika konferenser där någon annan varit ansvarig. Yvonne trodde sig om att kunna ordna ett möte, men att samtidigt dela skärmen med den därhemma, hålla uppmärksamheten på bägge auditorierna samt hålla koll på chatten... ont i magen var bara förnamnet på hur hon kände sig. Örn försökte muntra upp henne med anekdoter om sina egna misstag och rundgångar i Teamssammanhang, men det renderade honom en toffla i huvudet och en väsande tillsägelse om att för tusan hålla klaffen. Örn rynkade ögonbrynen. Hon måste verkligen vara stressad. Men det är klart, det var inte heller hans egen milt intresserade förortsföräldragrupp hon skulle möta utan en hoper självmedvetna, krävande innerstadsföräldrar. Ikväll skulle han komma ihåg att ställa rosor och chokladpraliner på bordet tills hon kom hem.

10 minuter till mötesstart. Yvonne fipplade nervöst med datorn. Hon hade fått upp startbilden för den powerpoint alla beordrats använda på filmduken, och hon hade öppnat Teamsmötet. I chatten såg hon att flera föräldrar redan loggat in. I salen satt det nästan tjugo personer. Andas lugnt. In på fyra och ut på åtta, som yogainstruktören tjatade om de få gånger hon gick dit. Då för några år sedan, då hon fortfarande trodde att det gick att vara både småbarnsförälder, lärare och ha friskvårdsegentid. Yvonne blundade och tryckte på dela skrivbord. Powerpointbilden krympte till frimärksstorlek och ikonerna för alla som satt hemma tog över filmduken. Till råga på allt blev hela högersidan helt överflyglad av chattfältet som surlade värre än ett vattenfall. "Du måste muta" hojtade en pappa tre stolar bort. Vadå muta...? Yvonne måste sett ut som ett

frågetecken för pappan försvenskade sig. "Stäng av ljudet". Det var ju en annan femma. Lugn och fin... stänga av ljudet, hon visste hur man gjorde. Så där. Hon kryssade raskt både mikrofonen och högtalarsymbolen. Det gjorde i alla fall slut på chattsorlet. Skärmen då, varför betedde den sig så där? "Vi ska strax börja, jag ska bara..." sade hon ursäktande till dem som samlats i salen. Fick inte till det och vågade inte stänga ned helt, var rädd att tappa dem hon hade på Teams. Ser ni bra, frågade hon i chatten och fick jakande svar. Nå det var ju bra. Det fick se ut som det gjorde i salen, där stod ju hon själv och hon behövde ingen powerpoint för det hon behövde få sagt. Hon hälsade alla välkomna och beklagade tekniken men hann inte mycket längre förrän en förälder långt fram pekade på filmduken. "De hör inte." Mycket riktigt, chattkolumnen var fylld av skrikande versaler: VI HÖR INTE! SLÅ PÅ LJUDET! Så klart... In på fyra ut på åtta... Yvonne slog på mikrofonen igen och matsalen fylldes av ett högt metalliskt eko. Rundgång. En mamma slog övertydligt händerna för öronen. Yvonne slog av mikrofonen igen. I ögonvrån skymtade hon hur en annan mamma halade upp sin mobil, säkert för att blogga om den inkompetenta läraren tänkte hon mörkt. Lugn och fin... Nä så fan heller!

Lärare antogs ofta på ett närmast magiskt sätt kunna hantera olika tekniska utmaningar. Den här kvällen visade hur naivt det tänkandet var. Men med den kompetens och erfarenhet av att leda en grupp som hon besatt efter alla sina lärår vore det väl underligt om hon inte skulle kunna reda ut det här. "Ett ögonblick" sade hon till mötet, medvetet med ganska låg röst så att de skulle anstränga sig för att höra henne istället för att ondgöra sig med varandra. I chatten skrev hon ett raskt: Ledsen, tekniken vill inte ikväll. Jag mejlar er. Sedan stängde hon av datorn, drog ett djupt andetag och tittade lugnt ut över åhörarna. "Lärare är väl utbildade i sina ämnen, pedagogik och didaktik" sade hon. "Men på åtminstone den här skolan har det inte lagts tillräckliga resurser på att ge oss teknisk kompetens. Nu tar vi mötet.

När det väl var över verkade de som varit på plats rätt nöjda. Hälsade glatt adjö när de strömmade ut. En pappa stannade till: "Det där klarade du bra" sade han. "Jag skulle ha börjat grina." Och en annan var på väg att skaka hennes hand när han hejdade sig med ett "visst ja, covid... Tack för ikväll i alla fall." Medan tunnelbanan skakade hemåt blev Yvonne allt nöjdare med sitt sätt att hantera situationen och när hon klev in genom hemmadörren doftade det av en stor bukett rosor.

*Du följer väl Såpan?*